MYSTICKÉ FRANCÚZSKO

Cesta objavovania...

Cestovateľský denník s nezabudnuteľnými okamihmi venovaný pre spoločnú spomienku priateľom a každému kto chcel, ale nemal možnosť pocestovať s nami ...

Judita Krištofová

Obsah

Deň prvý: Štrasburg, Chartres 2
Deň druhý: katedrála v Chartres 3
Deň tretí: Coutanes, Granville, Le Mont St. Michel 5
Deň štvrtý: Cairn de Barnenez, Hualgoat 7
Deň piaty: Carnac 8
Deň šiesty: Locmariaquer, Gavrinis, Saint Emilion 9
Deň siedmy: Rocamadour, Carcassonne 11
Deň ôsmy: Montsegur, Rennes le Chateau 13
Deň deviaty: Aix - en - Provence 15
Deň desiaty: Domov 16
Poetická bodka: Oslava Staviteľovi 17

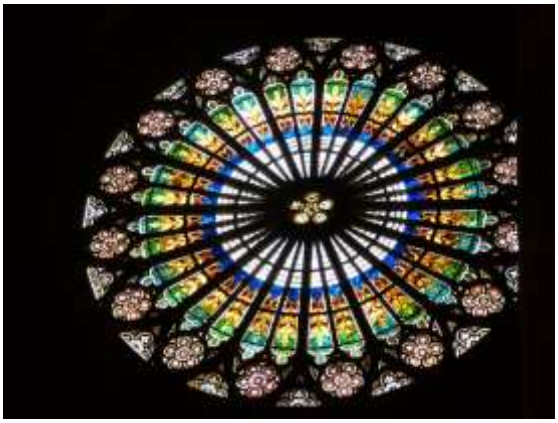

Deň prvý: Štrasburg, Chartres

Naša cesta po poznávaní histórie, kultúry a mystiky okúzľujúcim Francúzskom začala začiatkom júna 2015. Dobrodružne naladení, bažiaci po poznávaní a hľadaní silových miest sme mali v pláne precítiť megalitické svätyne, hrobky z dávnych dôb, katarské pevnosti či gotické chrámy. Skvelá partia podobne rezonujúcich, ktorým termín cesty a itinerár vyhovoval sa nalodili na pripravený autobus. Dvaja „spolupútnici" sa pridali k nám v Štrasburgu, ďalší prekvapil neočakávaným príchodom na hotel dodatočne.

Prvou zastávkou bol gotický chrám Notre Dame v hlavnom meste Alsaska, v meste sídla Európskeho parlamentu - v ***Štrasburgu***. Bola to krátka zastávka a prechádzka mestom, ktoré bolo ako všetky miesta v týchto končinách najprv osídlené Keltami, potom Rimanmi. Gotické katedrály patria k najvýznamnejším stavbám európskeho staviteľstva, sú oslavou a nádobou pre vyšší princíp, prinášajú Svetlo do tmy cez početné sklenené vitráže s okúzľujúcimi rozetami, odľahčujú priestor dlhými piliermi a lomenými oblúkmi nás dvíhajú k nebesiam. Po vstúpení do tohto priestoru prichádza neopísateľný pocit mieru a pokory. Zachytenie výronu energie prináša nabudenie tela a prebudenie ducha, ktorý sa výťahom vyvezie cez brány do prázdnoty, v ktorej zotrvá, kým príde inšpirácia a pocit naplnenia...Štrasburský chrám bol architektami dve storočia prebudovávaný a práve v roku 2015 slávi tisíce výročie od položenia základného kameňa pôvodne románskej stavby.

Vo vnútorných priestoroch trojloďovej sakrálnej stavby sme sa pohybovali pomaly a ticho, vnímajúc energiu priestoru. Na križovaní presbytéria s chrámovou loďou v tzv. transepte bola výrazná zmena v kvalite priestoru. Postáli sme a pomeditovali sme na tomto mieste chvíľu. V prednej časti bočnej lode sa každých 15 minút jemným cinkaním pripomínal orloj, o ktorom miestna legenda hovorí, že bol na objednávku zostrojený slepým majstrom, ktorý mal zakázané vyhotoviť niečo podobné na inom mieste. Ústrednou postavou orloja je Panna Mária s Ježišom v náručí. Každú hodinu sa jej prídu pokloniť traja králi.

Vonku pred chrámom nás prekvapila vojenská ochranka, pravdepodobne sprevádzali prichádzajúcich predstaviteľov cirkvi, ktorí vítali veľkú skupinu ľudí. My sme sa tiež zvítali s našimi dvomi priateľmi prichádzajúcich zo Švajčiarska a mohli sme pokračovať ďalej na západ.

Druhá zastávka hľadania zemských výronov energie nás čakala v mystickom mestečku ***Chartres***. Po ubytovaní a osviežení na hoteli sme sa vydali na obhliadku večerného mesta. Prázdne žalúdky sme naplnili v miestnej reštaurácii neďaleko katedrály. Ochutnali sme francúzsku špecialitu- Crepes veľké palacinky so sladkou náplňou a zemiakové palacinky Gallettes - niečo ako veľká haruľa pripravená na spôsob pizze. K tomu výborné víno a spoločnosť priateľov sa rozrastala. Pomaly sa stmievalo a my sme čakali kedy sa už začne večerná laserová show na katedrále. Okolo 22.30 sme sa dočkali a boli milo prekvapení umeleckými svetelnými projekciami na všetkých významných stavbách. Aj napriek malému počtu turistov nočná show pokračovala snáď aj celú noc, ale my sme sa už pobrali čarovnými uličkami k hotelu.

Deň druhý: katedrála v Chartres

Ráno sme na raňajkách udivení privítali posledného člena našej cesty. Zo zdravotných dôvodov nenastúpil do autobusu na Slovensku, ale po doliečení si našiel letecký spoj a vlakom sa prepravil do Chartres. Šťastná manželka bola večer mierne šokovaná keď jej manžel zaklopal na dvere. Láska Jozefa prenáša...

Prehliadka známej katedrály a jej okolia nám trvala skoro celý deň. Najprv sme vstúpili do priestorov individuálne a po obede s miestnou sprievodkyňou, ktorá nás previedla aj podzemím. Gotické vitráže s nenapodobiteľnou chartreskou modrou a očarujúce rozety umiestnené z troch svetových strán vnášali špecifickú kvalitu „Svetlo vstupujúce do tmy“. Vysoké stĺpy zakončené lomenými oblúkmi dvíhali nielen naše pohľady hore. Hlavné relikvie citeľne vibrovali v priestore, vrátane záhadnej Čiernej Madonny, ktorá je vyhľadávaná nielen kvôli svojmu ojedinelému vzhľadu ale skôr pre jej vyššiu rezonanciu a liečivé účinky. Pôvodný symbol panna, ktorá počala (Virgo parituare) a bola uctievaným božstvom už dávno pred kresťanmi starými civilizáciami - v Egypte Issis držiaca syna Hóra, či iné bohyne reprezetujúce Matku (Gaia, Kybelé, Rhea, ...). Na naše prekvapenie chartreskú Čiernu Madonu pri renovácii očistili a teraz je vystavená vo farebnom prevedení. Pri bádaní som dostala informáciu, že „vybielenie“ Čiernych Madon je zámerom cirkevnej obce, ktorá nie je nadšená záujmom verejnosti o uctievanie tejto relikvii v jej pôvodnom prevedení. Končia často v súkromných zbierkach alebo ako táto v Chartres- vybielením a preprogramovaním na Pannu Máriu...Napriek takémuto zásahu nestratila soška svoje silné vyžarovanie a svojim láskavým pohľadom hladí každého, kto sa pristaví.

Z dôvodu dlhodobej obnovy celého chrámu sme nemali možnosť prejsť známy labyrint vykladaný z kamennej dlažby veľkosti 13m v priemere. Labyrint ako znak cesty do podstaty. Cesty do svojho vnútra v nekonečnosti alebo inak povedané cesty, ktorá vedie k Božstvu. Cesta, ktorá je cieľ a všetky nadobudnuté skúsenosti sú počas kultivácie prijímané vďaka prepojeniu fyzickej stránky so spirituálnou, Matérie s Duchom. Archetyp trpiteľa sa zmení na pozorovateľa pomocou kráčajúcej meditácie v labyrinte, ktorá je pravidelne vyhľadávaným objektom všetkých pútnikov, z ktorých mnohí po kolenách dôjdu do stredu. V samom strede labyrintu sa pôvodne nachádzala medená doska zobrazujúca Thésea zabíjajúceho Mínotaura. Bola žiaľ roztavená spoločne s kostolnými zvonmi, aby mal Napoleon dostatok suroviny pre výrobu diel. Boj hrdinu s príšerou odkazoval na prastarú báj, podľa ktorej kráľ Mínós v labyrinte choval divné stvorenie, napol človeka a napol býka. Mínótauros pohltil každoročne niekoľko athénskych obyvateľov. Až jeden z nich, menom Théseus, ho zabil a vyšiel z bludiska zdravý vďaka klbku nití, ktoré mu venovala princezná Ariadna. Výjav sa bežne objavoval už na mozaikových podlahách antických domov. V stredoveku sa z rohatej príšery stal Satan a z athénskeho bojovníka Kristus. Nástrahy diabla pokoril Kristus ukrižovaním a následným zmŕtvychvstaním.

Po obedňajšej francúzskej kulinárskej špecialite – grilovaných slimákoch (escargots) zaliatych pohárom

dobrého vína sme občerstvení pokračovali v bádaní po tajomstvách katedrály. Miestna sprievodkyňa pani Viktória nás povodila aj podzemnými priestormi a vnútri katedrály názorne vysvetlila silu a princípy zachovania statiky gotickej stavby. Ukázala nám miesto, kde zámerne chýba vitrážové sklíčko, cez ktoré svetelný lúč preniká v období letného slnovratu a presne dopadá v určitú hodinu na konkrétne miesto kamennej dlažby. Vtedajší stavitelia mali záľubu v zanechávaní symbolov a šifier, ktoré sú odkazom pre ďalšie generácie. Len „zasvätení“ majú kľúče k rozlúšteniu a pochopeniu.

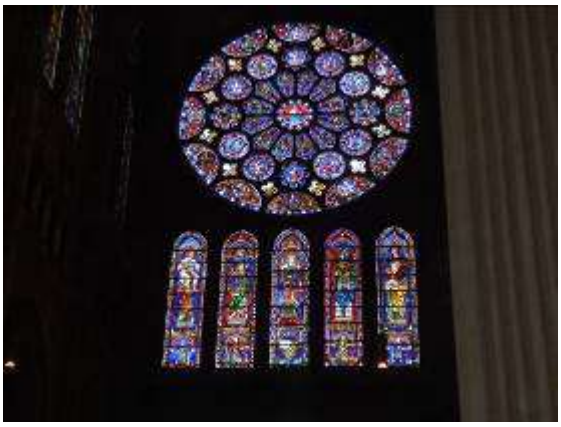

Deň tretí: Coutanes, Granville, Le Mont St. Michel

Tretí deň sme sa cestou na ostrov ***Mont St. Michel*** zastavili v mestečku ***Coutances,*** kde v miestnej katedrále vysväcujú biskupov. Energia priestoru bola úchvatná. Viac svetla a výnimočne výdatná kvalita, ktorá ako rýchlovýťah vystrelila naše vedomie za poznaním. Príjemné pobudnutie v okolitej záhrade nás vrátilo na Zem a mohli sme pokračovať na druhé najnavštevovanejšie historické miesto Francúzska Le Mont St Michel. Pred príchodom sme sa zastavili navečerať v prímorskom mestečku ***Granville*** na západnom pobreží Normandie, známe vylodením spojeneckých vojsk počas 2. svetovej vojny. Rybárska bašta nás pohostila čerstvými morskými plodmi. Počasie bolo typicky normandské - hmlisté, veterné a daždivé.

Pokračovali sme k druhému najnavštevovanejšiemu miestu Francúzska, ktorého vzhľad inšpiroval aj tvorcov filmu Pán prsteňov. Pri parkovisku nás čakal vzácny človek a skvelý učiteľ vnútornej praxe Francois Hainry. Žije v Bretónsku neďaleko tohto silného miesta už vyše 70 rokov a patrí medzi elitu v praktizovaní Qigong a Tai Ji Quan. Riaditeľ Bretónskej asociácie Tai Ji Quan, osobný žiak Wudanského taoistického majstra You Xuande a iných zanietených majstrov v oblasti vnútornej alchýmie. Sme boli poctení jeho prítomnosťou a ochotou poukazovať nám zvláštnosti tohto miesta. Nasadli sme do kyvadlovej dopravy a odviezli sme sa na ostrov obklopený tekutými pieskami. Nachádzajú sa tu početné historické pamiatky – kláštorný kostol z 11. – 16. stor. zasvätený archanjelovi Michaelovi, ktorý sa týči v 4m veľkosti na veži v typickom stvárnení, zabíjajúc draka, či satana- symbol víťazstva svetla nad zlom a temnotou. Gotické kláštorné budovy a opevnenia z 13. – 15. stor. sú stále obývané. Ostrov, záliv a kláštor sú od roku 1979 zapísané do Zoznamu svetového dedičstva UNESCO. Oficiálny počet obyvateľov ostrova je 50. Návštevnosť je však obrovská a premelie sa tu množstvo ľudí z celého sveta. Nám počasie zariadilo menší záujem turistov a tak sme sa presúvali pomerne voľne.

Francois nás viedol a dostali sme lekciu vo vnímaní kvality tohto priestoru. Aj napriek pokročilému času návštevných hodín a netrpezlivo čakajúcich správcov budov sme dostali „kľúče“, ktorými sa otvárajú neviditeľné brány, očisťuje a energetizuje telo a pripravuje na vnútorné procesy. Energia bola vhodnejšia pre podporu mužskej energie, bolo cítiť hrubšiu rezonanciu priestoru. Tabuľka s nápisom : Cesta k slobode a vedľa ďalšia tabuľka “ Vstup verejnosti zakázaný“ nás pobavili. Francoise sa s každým osobne rozlúčil, nasadil svoj kožený klobúk a svojim šarmantným úsmevom dal zbohom. Už teraz sme sa tešili na ďalšie stretnutie na kongrese čínskej metafyziky v Bratislave.

Deň štvrtý: Cairn de Barnenez, Hualgoat

Cairn de Barnenez - ďalšie posvätné miesto, kamenné valy staršie než pyramídy. Podľa archeológov slúžiace ako hrobka, po našom skúmaní a prestúpení otvormi, skôr miesto určené na iniciáciu, astrologické pozorovania, liečenia a miesto uctievania predkov.

Na znak našej pokory, vďačnosti a úcty k tomuto miestu sme skrášlili hodvábnymi stužkami neďaleký strom - dub, ktorý uctievala stará Druidská spoločnosť. Náš záujem oň ho rozveselil a posilnil.
S preciťovaním a nadväzovaním kontaktu s prírodou sme pokračovali do čarovného lesa ***Hualgoat*** kde podľa legendy z čias kráľa Artuša mu v liečivom potôčku Pani z Jazera pomohla zahojiť rany z boja. Kdekoľvek sme sa v tomto priestore pozreli, objavili sme obdivuhodné úkazy vytvárajúce rozprávkovú atmosféru s množstvom víl, škriatkov, obrov a čarodejov, ktorí akoby na okamih skameneli, či zdreveneli a po našom odchode ďalej pokračovali svojim lesným životom. Všetko to pulzovalo a ticho nás pozorovalo. Ako malé deti s uletenou fantáziou sme kráčali veselo lesom obohatení novými priateľmi. Keďže sme mali medzi sebou v ten deň dvoch oslávencov, malé prekvapenie a spoločná gratulácia ich čakala v autobuse cestou na ubytovanie.

Deň piaty: Carnac

Carnac- megality z neolitu 4.500- 4.800 pr. n. l. na rozsiahlych priestranstvách popri cestách, v lese, týčiace sa v podobe menhirov, dolmenov, kromlechov, tumulusov. Celodennú túru po ich objavovaní sme zavŕšili osviežením a nazbieraním mušlí v Atlantiku. Poniektorí sme využili miestny vláčik a v jeho

pohodlí popri ceste ešte raz obhliadli 3000 kusov megalitov kilometre dlhých radoch. Záhadou zostáva ich význam napriek neustálym prieskumom. Priblíženie sa k vysokému osamote stojacemu Menhiru vyvolal výron energie a mohli sme pozorovať jej nasmerovanie na konkrétne miesto, kde je využívaná na spirituálne účely. Tieto záhadné kamene vytyčujú nezvyčajné miesto, iniciujú zámer jeho tvorcu a sú prostriedkami k zmene priestoru. Mnohé z nich prehovárajú ako bytosti, ktoré skameneli a opäť ožívajú našim dotykom a pozornosťou. V tichom načúvaní ich príbehu sa dozvedáme čoho boli a sú stále svedkom...

Stolový kameň (Dolmen) je považovaný za miesto kde boli pochovaní významní členovia spoločenstva. Otázkou je, či to nebolo len neskoršie využitie takto zoskupených kameňov.

Deň šiesty: Locmariaquer, Gavrinis, Saint Emilion

Locmariaquer je ďalšou záhadou kde sa na jednom mieste nachádza rad chýbajúcich menhirov s jedným zachovaným, ale zlomeným pôvodne 21m vysokým menhirom vážiacim 280 t, ktorý bol záhadným spôsobom donesený z ostrova Gavrinis. Či bol zrútený zámerne alebo geologickým

pôsobením sa už nedozvieme. Kultové miesto tvorí aj dolmen a kamenná mohyla, z ktorých nálezy boli stratené. Ústredný trojuholníkový megalit vo svätyni bol vstupom toho, čo nás čakalo neskôr na ostrove Gavrinis. Dnes sú tieto miesta majetkom štátu a bádanie rôznych spoločenstiev a tajných spolkov druidov prinášajú staronové informácie a skúsenosti len tým, ktorí sa „správne“ pýtajú...

Na ostrove ***Gavrinis***, na ktorý sme sa preplavili súkromnou loďou a mohli vstúpiť len s domácim sprievodcom sme mali možnosť precítiť rezonanciu nezvyčajne zdobených megalitov spred 5 500 rokov pr. n. l. Bola z nich vytvorená chodba preložená dolmenmi a zakrytá kameňmi vytvárajúc obrovskú mohylu. Po vstúpení do priestoru sme pocítili vysokú frekvenciu, ktorou rezonovali vyryté monolity. Dvadsaťtri týchto dekorovaných dvojmetrových kameňov z granitu uzatváral priestor, kde cez zimný slnovrat dopadá slnečný lúč. Na obhliadku sme mali len zopár minút a tak sme sa nezdržiavali počúvaním miestneho výkladu, ale pokúšali nájsť kľúče k otvoreniu brány k poznaniu. Podaktorým sa nám to podarilo a našli sme kormidlo tohto vesmírneho korábu. Miestny sprievodca začal hovoriť zrazu informácie, ktoré nehovorí každému. Ale aj tak niektoré naše požiadavky a záludné otázky neprelomili jeho opatrnosť v komunikácii. Akokoľvek, na konci návštevy sme boli radi, že je toto špeciálne miesto udržiavané strážcom, ktorý vie o čosi viac...

Nadšení z našich objavov sme pokračovali do známej vinárskej oblasti Bordeaux, do malebného mestečka ***Saint Emilion***. Kamenné uličky plné kaviarničiek a vinárskych obchodíkov zasadené v lone rozsiahlych vinohradov ponúkali miestne špeciality. Na každom kroku sme mohli vstúpiť a ochutnať z ich vinotéky i preslávené sladké Makaronky.

Našli sme fľašu archívneho vína z roku 1945 za vyše 12 tisíc Eur, ale naše chuťové kanáliky nebažili po tejto ponuke. Zdržali sme sa tu nečakane o čosi dlhšie, kým autobus zašiel do miestneho servisu. Netušili sme, že naznačuje vážnejšiu poruchu. Po degustáciách v rodinných predajniach sme si odniesli zopár fliaš miestneho vínka z vydarených ročníkov a osviežení pokračovali k Čiernej madonne do ***Rocamadour.***

Deň siedmy: Rocamadour, Carcassonne

Mestečko medzi skalami preslávené známym francúzskym syrom, historickým monumentom so sakrálnou pamiatkou, ktorá nás zaujímala zo všetkého najviac. Čierna madonna spájaná s Isis, Venušou, Afroditou, Kálí a ostatných panien, archetyp nesúci najhlbšie kvality spojené s vyživujúcou prapôvodnou energiou, z ktorej sa všetko iniciuje a rodí. Podvedomie z inkarnácií životov, ktoré je skryté, súbor všetkých ženských kvalít a ich tajomnosti. Podstata prírody, ktorá sa prejavuje zrkadlením a prebúdza spirituálne procesy.

Po 216 schodoch sme vystúpili ku kostolu s kaplnkou, kde sme v tichom úžase mohli pobudnúť v prítomnosti tajomnej čiernej madonny. Slnečné počasie nám umožnilo vzhliadnuť z najvyššieho bodu prekrásnu panorámu a v spoločnej meditácii sme chvíľu pobudli. Kamenný útes skrýval aj dračiu jaskyňu, v ktorej sme pocítili stálu prítomnosť rozprávkového strážcu.

Punc pútnického miesta pripomenul obsah smetného koša- schodené topánky neznámeho pútnika. Batoh na pleciach, v ruke palica, tajomný úsmev Mony Lisy a hlboký pohľad z duše do duše prezrádzali spirituálnu cestu pútnikov, ktorých sme tu postretli a povzbudili opätovaným úsmevom.

Úsmev nám však neskôr zamrzol, keď sme na sklonku dňa zostali s pokazeným autobusom nečakane odstavení na miestnej benzínovej stanici. Peknú skúšku ako sa nerozhodiť nečakanou situáciou, s vedomím, že všetko má svoj dôvod sme ale zvládli. Zopár telefonátov a udržanie pozitívneho naladenia nám pomohli k doriešeniu náhradnej prepravy do ***Carcassonne.*** Po dospaní nočného presunu nás čakala starobylá kamenná pevnosť, ktorú osídlovali Rimania, Góti, Arabi, Kelti už od 6 st. pr.n.l. vrátane náboženského hnutia Katarov v 12 storočí. Katari šírili princíp čistej viery bez nutnosti prostredníka medzi človekom a Bohom a to vyvolávalo nepriazeň cirkvi a tak boli križiackou výpravou zdecimovaní. Po prechádzke parkom a spoločnej veštbe z rún sme v historických súvislostiach pofilozofovali nad smerovaním našej spoločnosti.

Večerné stredoveké predstavenie miestnych umelcov spojené s dobovou večerou bolo zaujímavým spestrením dňa. Domáca špecialita Cassoulet alebo kohút na víne bol v menu spolu s obľúbeným dezertom Creme brulee. Dokonca pasovali Norberta za rytiera!

Nočná obloha vytvárala nezvyčajnú konšteláciu, silné pôsobenie Jupitera v konjunkcii s Venušou a Mesiacom v splne. Veľké a malé šťastie na nás žiarilo..

HOTELS & RESIDENCES
ADONIS

Deň ôsmy: Montsegur, Rennes le Chateau

Montsegur- Výstup na ruiny starobylého hradu 1 200 m nad morom miestni nazývajú Schody do neba po hlave draka, kde bol podľa legendy uložený Svätý grál. V časoch Albigejskej svätej vojny kedy 10 mesiacov Katari odolávali križiackej výprave a na podnet pápeža preliali veľa krvi. Známy výrok jedného z prenasledovaných Katarov hovorí : „ Zabite si nás všetkých, ale vaša viera tým nebude pravdivejšia a vaše právo spravodlivejšie!“ Po dlhodobom odolávaní sa však dobrovoľne vzdali a skoro všetkých upálili pod pevnosťou kde sme si uctili ich pamiatku. V okolí zrúcanín, ktoré sú tu od 17 storočia sme krátko pomeditovali a symbolikou ohňa a vody vyzvali k nastoleniu rovnováhy v Jednote...

Prechádzka čarovnou dedinkou pod hradom a návšteva múzea bola dôkazom, že katarské hnutie je živé dodnes.

Naša cesta po mystikou opradených miestach pokračovala cez nádherné Pyreneje. Smerovali sme vysoko do hôr do miesta zasväteného Márii Magdaléne do ***Rennes le Chateau.***

Mestečko, kam sa Mária Magdaléna spolu s Jozefom Arimatejským po údajnom ukrižovaní Ježiša usídlili a ukryli povestný Svätý Grál. Pre niekoho nástroj neobmedzenej moci, pre iných esencia nesmrteľnosti, pre ďalších šifra, či ľudské telo ako nádoba pre Ducha, mužsko- ženský princíp v náboženstve, alchymistický proces kultivácie ... vyberte si. Dodnes kolujú svetom pokusy nájsť túto vzácnu čašu i keď jej symbol každý nosíme v sebe.

Mária Magdaléna- archetyp kňažky, ktorá bola nositeľkou ženskej polarity duálneho sveta a spolu s Ježišom tvorili pár bola údajne matkou spoločných potomkov a pokračovateľov kráľovského rodu ako je to dnes uvádzané v knihách Dana Browna a iných odvážnych spisovateľov. Silné pôsobenie jej odkazu zachytia azda iba ženy, ktoré kultiváciou svojej najhrubšej sexuálnej energie pomáhajú transformácii muža a spoločne nachádzajú vzájomné pochopenie v Jednote...

Deň deviaty: Aix - en - Provence

Pomaličky sme sa blížili do posledného miesta našej výpravy, v Provensálsku presláveného rozsiahlymi poliami levandule a vkusným štýlom stredomoria, do mesta ***Aix- en- Provence.*** Bolo premostením do hmotného sveta materializmu. Podľa bedekra malo byť toto mesto druhým najkrajším mestom Francúzska, mesto plné fontán, šľachtických palácov a barokových domov. Áno, možno pre milovníkov nakupovania svetoznámych značiek a obľúbencov preplnených kaviarní spĺňalo tento atribút, ale naše putovanie po hľadaní vnútornej krásy miest Francúzska sa tu ukončilo. Nebyť nútenej deväť hodinovej prestávky našich prepravcov by sme sa tu tak dlho nezdržali.

Deň desiaty: Domov

Spoločný výlet bol zrkadlením našich životov plných zázrakov i nečakaných prekážok a krízových situácií, vďaka ktorým sa mohla prejaviť skutočná podstata a pravdivosť v myslení, hovorení a konaní. Nevnášanie prílišných emócií, ale skôr zachovanie pokoja a nadhľadu v zložitých chvíľach boli a sú kľúčom k uchovaniu mieru a nevyčerpateľnému vnútornému šťastiu na životnej ceste. V pokore a vďačnosti za všetko, čo Cesta prináša i odnáša sa podarí precítiť všeobjímajúcu lásku kedykoľvek a kdekoľvek sa nachádzame. Cesta je cieľom a tak pokračujeme individuálne ďalej v sprievode svojich milovaných blízkych, priateľov a či „náhodných“ spolupútnikov...Teším sa na opätovné stretnutie

J.

Poetická bodka: Oslava Staviteľovi

Chvála Tebe, starý staviteľ,
Ducha večného sláviteľ!
Postavením chrámu
zhmotnil si harmóniu
a umožnil dotknúť sa neba...
Si schopný zastaviť kolotoč dňa
pocítiť s pokorou krásu bytia...
nazerať do seba
do chrámu svojho
a počúvať v tichosti, čo prináša Svetlo
Štvorec, kruh a trojuholník
– posolstvá ukryl si v nich
a teraz, prenikaním do podstaty
čítame tajné odkazy a šifry
zanechané v dávnej minulosti
pre pochopenie prítomnosti
Vďaka tebe, človek vstúpi k sebe
a ľahšie sa udrží vo svojom strede ...
Si anonymný, tvoje meno je neznáme
a nie pre jeho slávu si začal sakrálnu stavbu
ani pre kariéru a mamon
To, čo ťa hnalo bola vízia
a vnútorná potreba zviditeľniť svetu miesto,
ktoré presahuje hrubú hmotu a vyživí ducha
Miesto, ktoré je bránou k poznaniu
k poznaniu právd nie cez intelekt ani cez cirkevných predstavených
Miesto, ktoré je výťahom a prináša odpovede
Miesto živené od dávnych vekov
od čias kedy boli poruke len veľké kamene...

Čas mení priestor a postupne chátra akákoľvek stavba
Megalit, chrám, či ľudské telo
To, čo ale pretrvá je pochopenie Jednoty
spojenie troch pokladov
hmoty a ducha cez svoj cit.